

wa wee sissen. Essiärralikult pea wa ne sedda kaema ke ei olle weel harrinu külma wee sissen olla. Kui sinna wee sissest wålja tulset sis panne henda õige ussinoote jälle reiwi. Kul sa liggeda kehhaga tule käen sajat sis woit sa pea henda wåega árrojahhutada nink többisfes jáda. Seperraast om hä et sa, peran zuiklemist, ni kawwa ümbrekäut, kui kehha, essiärralikult jalla lõumes omma sanu. Wimate mannitsetas weel, et ennege sáratse innimesse woivva zukleda ke õige terwe omma; ent ne ke werd wåljakethhiwa, kel tisisus om, ke sissest wallele qmima, ehk kel üts neist häddist soggedaste pâle tulsep, ei ka sáratse innimesse kummist pelgada om et nemma ákkitseit koolvoa, ei pea funnage zukiemia.

Leibapu.

Lodosju Sean om paljo mes ni immesik nink innimistile ni tullulik om et meie armolikko Jummala hoold, mes temma egga

isma jao sissen essiärralikult om kandnu, temma tarvust nink wágge ei voi nida immetelle. da nink fitta kui waja om. Meie omman fotiussein omma kül essi immesikko osja nink fil om immelik mes Jummal om lonu. Ent sest et iaele neid ega páiva näeme nink latsest sani osleme nánnu sis meie ei pea sest luggu. Sest ennege, mes wöral maal om nink kawwest meile tulsep, petas luggu. Ent Jummal om omma hädd nida jogganu et eggautten ilmajauh essisugutse onde omma, mes neil innimestil mes saal ellawa tullus tullevo. Üks neist om se leibapu. Se pu om üts wåega armolik onde mes Jummal, sáratsen kottusfin om lonu sun meie wilja suggu ni häste eddesi ei lo, sest et saal wåega lamini om. Temma leiba om hommungutse Indiamaal ent ennambaste neide soride pâl mes kutsutas lounamerre sare. Se pu losvap ni sures kui pesmenne tam, temma lehhe omma pooltoist ja ga pil ja neide sissen om üts leeni nida kui piim. Temma suggu om pillik jörif nida kui kürbes egi melon. Uteldas et ne, kel